

Amersfoorts Kamerkoor

o.l.v. Jos Leussink

Jubileumconcert 40 jaar AKK

Van toen de wereld nog nieuw was

M.m.v.:

Het Fectio Blaaskwintet
Arend Bruijn, slagwerk
Peter Greve, piano

Muziek van:

Johannes Brahms

Andries Clement

Peter Greve

Wim Franken

Zaterdag 14 april 2012, aanvang 20.15 uur

St. Aegtenkapel, 't Zand 37 te Amersfoort

Toegang € 12,50 / kinderen tot 18 jaar gratis

Voor meer informatie en voorverkoop: www.amersfoortskamerkoor.nl

40 jaar Amersfoorts Kamerkoor; een terugblik (door Peter Bruinsma)

Als het Amersfoorts Kamerkoor op 4 juli 1972 op initiatief van Andries Clement wordt opgericht, bestaat het koor eerst uit twaalf leden: zes sopranen, drie alten en drie bassen. Bij gebrek aan tenoren wordt er in een repetitieruimte naast de Elleboogkerk driestemmige muziek ingestudeerd. Het AKK zal voor het eerst naar buiten treden bij de opening van een tentoonstelling in de St. Aegtenkapel. Het is ook daar dat Andries Clement op 11 januari 1975 voor de laatste keer 'zijn' AKK dirigeert vanwege zijn benoeming tot directeur van het Tilburgs Conservatorium. Jos Leussink wordt zijn opvolger.

Het Amersfoorts Kamerkoor groeit in aantal en in aanzien. De geheel eigen klankkleur en de verrassende repertoirekeuze wordt in de lokale pers vaak genoemd. Het 10-jarig bestaan wordt gevierd met een speciale compositie die Joep Straesser in opdracht van het koor maakt.

Bij het derde lustrum brengt het koor met orkest en vocale solisten werken van Gilles en Delalande. De zakelijke nasleep van dit concert brengt het AKK in financiële problemen, maar giften van particulieren en fondsen waarborgen het voortbestaan van het koor.

Bij het zilveren jubileum brengt het AKK met orkest en solisten zelden gehoorde muziek uit de Gouden Eeuw. Een speciale band bouwt het AKK op met componist en beiaardier Wim Franken. Het koor neemt in 1985 samen met honderden andere Amersfoortse amateurmusici deel aan zijn grootse oratorium "De Vloed in Klank". Na de uitvoering vat Franken de bijdrage van het AKK in zijn oratorium samen in een aan het koor opgedragen compositie: "Le Deluge". In 1992 eert het AKK de dan 70-jarige Wim Franken in een concert waarin enkele van zijn werken voor koor en solisten centraal staan.

Vanaf de jaren negentig groeit Amersfoort en daarmee ook het aantal koren. Het AKK blijft zich dankzij Jos Leussink onderscheiden door zijn verrassende en vaak gedurfde repertoire. Het AKK schuwt de samenwerking niet en werkt in 1997 mee aan een Vierkorenconcert waarin een speciale compositie van Jan van Dijk het hoogtepunt vormt.

In september 1998 is het AKK landelijk voorpaginanieuws. Het bestuur van de St. Joriskerk verbiedt het AKK een lied gewijd aan Bacchus, een lofzang aan een heidense god, in de 750-jarige kerk uit te voeren. Daardoor zal het AKK met de uitvoering van de "Due Madrigali" van Hendrik Andriessen niet deelnemen aan het feestelijke concert. Een half jaar later brengt het koor de gewraakte madrigalen alsnog als gast in een concert van kamerorkest Musica Montana. Een staande ovatie is het gevolg.

In het Bach-jaar 2000 brengt het AKK het Chorbuch van Kagel in combinatie met koralen van Bach. Het schurend contrast wordt vooral versterkt door het gebruik van megafoons. Het is ook het jaar waarin Jos Leussink het koor 25 jaar dirigeert. Hij wordt verrast met een bijzonder en intiem concert waarin de leden nu eens het programma bepalen en uitvoeren. Het AKK werkt graag samen met andere koren. Dat gebeurt met het Zwols Vocaal Ensemble in een Passieconcert in 2001 en met het Hoensbroeks Kamerkoor in 1992 en 2007-2008. Tot tweemaal toe wijdde het AKK een concert aan belangrijke dichters: Rilke en Garcia Lorca. Bijzondere Passiemuziek klonk met de Markus Passie van Giaches de Wert in 2005 en de Mattheus Passion van Schütz in 2011.

In 2005 maakt het AKK de eerste buitenlandse koorreis. In Liberec is het koor te gast bij kamerkoor Rosex en zingt samen met dit koor de Ceske Madrigali van Martinu. Het AKK zingt in Den Haag, Drempt en Eelde en brengt bij het 35-jarig bestaan onder meer liederen voor gemengd koor en vierhandig piano van Peter Greve. Ten tijde van dit jubileum pleegt het AKK een kritisch zelfonderzoek. Een uitgebreide enquête onder de leden leidt tot de notitie "Kernkwaliteiten van het AKK". De belangrijkste conclusie daaruit is, dat het AKK geen concessie wil doen aan de doelstelling: bijzondere koormuziek laten horen op een zo hoog mogelijk niveau. Die notitie en de uitkomst daarvan zet tevens de toon waarop het AKK zich ook in de toekomst wil blijven profileren.

Bij dit 40-jarig jubileum blikt het Amersfoorts Kamerkoor dankbaar terug op een rijk geschakeerde en gevarieerde koorgeschiedenis. Ook in de toekomst blijven we ons toeleggen op het ontdekken en voor het voetlicht brengen van steeds weer verassend en bijzonder koorrepertoire.

Sopranen: Hanneke van Baal, Helma Eijck, Simone Houtman, Pauline van Hulst, Joke Janssen-Aalvink, Jopie Kuiper, Monique van Tuin
Alten: Laura de Boer, Willemien Koster, Anja van Maaren, Yvonne Meijer, Els Monquil, Trees Veerkamp, Jennifer Waller-Mulder
Tenoren: Henk van Andel, Jan Willem Lignac, Ruud te Nuijl, Jan van der Zwan
Bassen: Arnold van Berkel, Henri Brokaar, Peter Bruinsma, Jan Heine, Jan Visscher

Jos Leussink zette zijn eerste schreden in de muziek als sopraantje in het koor van zijn vader. Daarnaast ontwikkelde hij zich als pianist en organist. Hij voltooide zijn studie muziekwetenschappen aan de Universiteit van Utrecht in 1975. In datzelfde jaar werd hij dirigent van het Amersfoorts Kamerkoor. Voor koordirectie stak hij zijn licht op bij Kurt Thomas, Jaap Hillen, Jan Boogaarts, Stephane Caillat, Philippe Caillard en Claus Martin Ziegler. Sinds 1978 is hij ook dirigent van het ASKO Kamerkoor in Amsterdam, dat uitsluitend hedendaagse muziek ten gehore brengt.

Gedurende meer dan twintig jaar was hij programmamaker klassieke muziek voor de KRO. Jos was tot enkele jaren geleden als docent koordirectie verbonden aan het Conservatorium te Zwolle.

Aan dit concert werken mee:

Het Fectio blaaskwintet: **Raymond Honig, fluit**
Henk Knöps, hobo
Marcel Blom, klarinet / bassethoorn
Frans Robbert Berkhout, fagot
Morten Borchorst, hoorn

Arend Bruijn, slagwerk

Peter Greve, piano

Programmatoelichting

Van toen de wereld nog nieuw was

Vieringen verleiden ons vaak tot terugblikken. Dat ligt iets minder voor de hand wanneer de jubilaris een muziekgezelschap is - zoals het AKK - dat nu veertig jaar bestaat. Muziek maak je immers bij voorkeur steeds opnieuw. De herinnering aan wapenfeiten van weleer mag dan niet zonder betekenis zijn, maar die weegt niet op tegen het levende muzikale moment, dat steeds opnieuw in het heden moet worden gerealiseerd en beleefd. Gedeelde ervaringen en de groei die we samen hebben doorgemaakt dragen natuurlijk bij aan het resultaat van nu, maar de geschiedenis moet zijn plaats kennen en niet het zwaartepunt vormen van een feestelijke bijeenkomst als deze.

Na veertig jaar AKK ontkomen we in dit optreden niet aan een zekere mate van weemoed, vooral niet wanneer die zo treffend is vormgegeven als in de schitterende koorliederen van Johannes Brahms. Meer dan honderd jaar geleden geschreven, zijn ze nog steeds betekenisvol.

Dat is zeker het geval met de recentere poëzie die Andries Clement - eerste dirigent en oprichter van ons koor - heeft gekozen voor zijn sobere en bondige zettingen.

Een lichtere toon treffen we aan in *Eine kleine Mozartreise* van de Amersfoortse componist Wim Franken, in 1980 geschreven op de kwajongensgein uit Mozarts brieven.

Het blaaskwintet dat daarbij hoort vervult, aangevuld met slagwerk en piano, ook een belangrijke rol in het werk dat Peter Greve schreef in 2008 - herzien in 2011 - op een sprankelende serie kinderrijmpjes.

Ook al klinkt er weemoed door in de titel: *Van toen de wereld nog nieuw was*, het is in de eerste plaats een feestelijke, speelse en vitale suite, met de onbevangenheid en het raffinement van een kind dat de toekomst nog vóór zich heeft. Toepasselijker titel was er voor dit jubileumprogramma niet denkbaar.

Programma

- Johannes Brahms (1833 – 1897)** **Fünf Gesänge, Opus 104**
Nachtwache Nr. 1 (Friedrich Rückert)
Nachtwache Nr. 2 (Max Calbeck)
Letztes Glück (Max Calbeck)
Verlorene Jugend (Joseph Wenzig/Bohemen)
Im Herbst (Klaus Groth)
- Andries Clement (geb. 1943)** **Drie madrigalen van hetzelfde bouwjaar**
Joris (Driek van Wissen)
Onyx (Paul Claes)
Sonnet (Ischa Meijer)
- Peter Greve (geb. 1931)** **Van toen de wereld nog nieuw was** (versie 02, 2011)
Liederen op Nederlandse kinderpoëzie voor baritonsolo, gemengd koor, blaaskwintet, piano en slagwerk
Het Algemeen (Jan Luiken)
De Lente (Martinus Nieuwenhuijzen)
Annemieke (Anoniem)
Aftelkanon (Anoniem)
Chanson (Lambertus Goetman)
Kat (Jenny van Ommeren)
Cortège (Anoniem)
Ketellapper (Anoniem)
Bellen blazen (Jan Luiken)
Verkering I (Edward van de Vendel)
Verkering II (Erik van Os)
Carnaval der Zotten – Can-can Finale
(Lof der Brave Kind'ren – Triomf der Stoute Kind'ren)
(vrij naar: Hieronymus van Alphen en Jan Pieter Heije)

PAUZE

- Johannes Brahms (1833 – 1897)** **Drei Gesänge, Opus 42**
Abendständchen (Clemens Brentano)
Vineta (Wilhelm Müller)
Darthulas Grabesgesang (Johann Gottfried Herder, nach Ossian)
- Andries Clement (geb. 1943)**
Lösch mir die Augen aus (Rainer Maria Rilke)
De gestorvene (Ida Gerhardt)
Daglicht (Judith Herzberg)
Het erge (Judith Herzberg)
In de trein langs de Rijn (Judith Herzberg)
- Wim Franken (geb. 1922)** **Eine kleine Mozartreise**

Johannes Brahms
Fünf Gesänge, Opus 104

Nachtwache Nr. 1

Leise Töne der Brust,
geweckt vom Odem der Liebe,
hauchet zitternd hinaus,
ob sich euch öffnet ein Ohr,
öffn' ein liebendes Herz,
und wenn sich keines euch öffnet,
trag ein Nachtwind euch
seufzend in meines zurück.

Nachtwache Nr. 2

Ruhn sie? rufet das Horn
des Wächters drüben aus Westen,
und aus Osten das Horn
rufet entgegen: sie ruhn!
Hörst du, zagendes Herz,
die flüsternden Stimmen der Engel?
Lösche die Lampe getrost,
hülle in Frieden dich ein!

Letztes Glück

Leblos gleitet Blatt um Blatt
still und traurig von den Bäumen;
seines Hoffens nimmer satt,
lebt das Herz in Frühlingsträumen.
Noch verweilt ein Sonnenblick
bei den späten Hagerosen,
wie bei einem letzten Glück,
einem süßen, hoffnungslosen.

Verlorene Jugend

Brausten alle Berge,
sauste rings der Wald
meine jungen Tage,
wo sind sie so bald?
Jugend, teure Jugend,
flohest mir dahin;
o du holde Jugend,
achtlos war mein Sinn!

Nachtwake nr. 1

Zachte tonen van het hart,
gewekt door de adem der liefde,
fluisteren trillend,
opdat een oor zich voor jullie opene,
een liefhebbend hart zich opene,
en wanneer geen enkel hart zich voor jullie opent,
moge een avondbries jullie dan
als een zucht naar mijn hart terugleiden.

Nachtwake nr. 2

Alles rustig? roept de hoorn
van de wachter ginds uit het westen,
en uit het oosten roept de hoorn
terug: alles rustig!
Hoor je, twijfelend, angstig hart,
de fluisterende stemmen van de engelen?
Doof de lamp gerust,
laat vrede je omhullen!

Laatste geluk

Levenloos dwarrelt blad na blad
stil en treurig van de bomen;
onverzadigbaar van hoop,
leeft het hart in voorjaarsdromen.
Even nog rust een zonnestraal
op de late rozenhaag,
Zoals op iemand zonder hoop
die een laatste geluk beleeft.

Verloren jeugd

Bruisten alle bergen,
suisde het woud alom -
mijn jonge dagen,
waar zijn ze zo gauw gebleven?
Jeugd, dierbare jeugd,
jij ontvluchtte mij;
o jij liefvallige jeugd,
en ik heb er niet op gelet!

Ich verlor dich leider,
wie wenn einen Stein
jemand von sich schleudert
in die Flut hinein.
Wendet sich der Stein auch
um in tiefer Flut,
weiß ich, daß die Jugend
doch kein Gleiches tut.

Im Herbst

Ernst ist der Herbst.
Und wenn die Blätter fallen,
sinkt auch das Herz zu trübem Weh herab.
Still ist die Flur,
und nach dem Süden wallen
die Sängers stumm, wie nach dem Grab.

Bleich ist der Tag,
und blasse Nebel schleiern
die Sonne wie die Herzen ein.
Früh kommt die Nacht:
denn alle Kräfte feiern,
und tief verschlossen ruht das Sein.

Sanft wird der Mensch.
Er sieht die Sonne sinken,
er ahnt des Lebens wie des Jahres Schluß.
Feucht wird das Aug,
doch in der Träne Blinken
entströmt des Herzens seligster Erguß.

Andries Clement (geb. 1943)
Drie madrigalen van hetzelfde bouwjaar

Joris

Ik heb vanavond, met de poes op schoot,
de onrust uit het beestje weggestreken,
waarbij de goedgezak mij heeft aangekeken
met ogen zo onpeilbaar diep en groot,
dat het mij één moment heeft toegeleken
als was hij eeuwenlang al deelgenoot
van het geheim van leven en van dood
en nu dan op het punt stond om te spreken.

Ik verloor jou helaas,
zoals wanneer iemand een steen
van zich af werpt
in de golven.
Ook al keert de steen zich weer om,
in de diepe stroom,
ik weet dat de jeugd
zoiets niet doet.

In de herfst

Ernstig is de herfst.
En als de bladeren vallen,
verzinkt ook het hart in droeve smart.
Stil zijn de velden
en zwijgend trekken de zangvogels zuidwaarts,
als naar het graf.

Bleek is de dag
en vale nevels versluieren
zowel de zon als het hart.
Vroeg komt de nacht:
want alle krachten nemen rust
en diep verscholen rust het zijn.

Zachtmoedig wordt de mens.
Hij ziet de zon ondergaan,
hij voorvoelt het levenseinde zoals het jaar eindigt.
De ogen worden vochtig,
maar in het blinken van de tranen ontstroomt
een gelukzalige ontboezeming van het hart.

Een aandrang waar hij niet voor is bezweken,
omdat hij langzaam de ogen sloot
en nog een lome haal gaf met zijn poot
als halve aai en onzachtzinnig teken
dat men hem ooit nadrukkelijk verbood
het zwijgen rond die zaken te verbreken.

Onyx

Bloedrobijn, rubelliet, kornalijn, chrysoliet,
toermalijn, diopsiet, almandijn, lazuliet:
splits de zon, paragon,
prisma-pracht;
ik alleen, onyxsteen,
slorp de nacht.

Sonnet

Soms loop ik 's nachts naar het Victorieplein,
als kind heb ik daar namelijk gewoond.
Aan vaders hand zijn zoon te zijn,
op moeders schoot te zijn beloond

om niet. Om niet is het, dat ik hier ga,
de vrieskou in mijn jas laat dringen,
alsof de tijd zich ooit zou laten dwingen,
terwijl ik roerloos in de deurpost sta

om thuis te komen. En zo simpel is de gang
om tot dit moeilijk inzicht te geraken:
Dat ik geen kind meer ben; dat ik verlang

naar iemand die nooit kon bestaan:
Een jongetje dat alles goed zou maken –
de tijd die stilstond en hem liet begaan.

Peter Greve

Van toen de wereld nog nieuw was (versie 02, 2011)

Liederen op Nederlandse kinderpoëzie

voor baritonsolo, gemengd koor, blaaskwintet, piano en slagwerk

Teksten uit: De Nederlandse Kinderpoëzie in 1000 en enige gedichten,
verzameld door Gerrit Komrij (2007)

Het Algemeen (het algemeen = het 'gemene volk', gepeupel)

't Kindje roert er op de trom,
en weet het zelleve niet waarom,
rommelde, bommelde, rommeldomdom.
Alzo raast ook het Algemeen,
slechts om te razen en te roeren,
en niemand komt er op de been,
om tegen 't kwade krijg te voeren.
Humpetie, dumpetie, kwam niet weerom.
En is de trommel uitgeraasd,
't kind dan op zijn fluitje blaast,
slechts om te blazen en te razen,
alzo raast ook het Algemeen.
Fiedeldie, tiedeldie, 'k trap op je teen.
En niemand komt er op de been,
om het kwade weg te vagen,
en niemand komt er op het idee
om te roepen: "weg ermee!
WEG ermee!"

De Lente

Welkom lente-zegen,
op bebloemde wegen
roepen wij u tegen:
welkom lieve Mei!

Zachte koeltjes zweven,
sterken 't jeugdig leven:
lieve kind'ren, weest verheugd!
Ziet de blaadjes groeien,
't zacht viooltje bloeien,
ziet het roosje gloeien,
bij de vroege lente-vreugd.

Ziet de dieren springen,
hoort de vogels zingen,
hunne keeltjes dwingen,

't klinkt van boom tot boom.
Ziet de vlinders dart'len,
't zilv'ren visje spart'len,
in de waterheld're stroom.

Annemieke

Annemieke stond te wachten, stond te wachten op haar man,
's nachts om kwart voor twaalve uren, en daar kwam d'r kerel an.
"Goeienavond, Annemieke", "Goeienavond, Evert-Jan,
waar ben jij zo lang gebleven?", "Dat gaat lekker jou niks an!"

Annemieke ging naar boven, haalde daar een dikke stok,
Annemieke kwam beneden, en zij sloeg hem op z'n kop,
Evert-Jan begon te schreeuwen, schreeuwen, schreeuwen, moord en brand,
en de burens kwamen kijken, maar toen was hij al van kant.

Aftelkanon

Eune, deune, derf,
katrom, sinxon, serf,
serviole, dubb'le mole,
eune, deune, derf.

Inom, dinom, dij,
katze vis à vij,
serfereaan, dikkelamaan,
potteschrapper, vlooienskapper,
ketellapper, korstjeshapper,
rotzooitrappert, oelewapper,
fierlevink, korte pink,
inom, dinom, dij.

Eun, deun, dip,
volte, kale kip,
volte, vale, mosterd halen,
eun, deun, dip.

Unom, dunom, derrom,
katrom, serom, serrom,
hennegat, pennegat,
kraaigat, maaigat,
kattegat, vettegat,
akkebake, bonen kraken
Had'k 'n mes, ik zou je raken,
AF!

Chanson

Wildi wesen wel gemind,
ende met uwen geburen niet kijven,
wat gi begint te voren besint,
wacht u te schelden met kwaden wijven.

Cantus firmus: Houd Gods geboden, wilt er bi blijven.

En drinkt niet dronken in bier of wijne,
in die taveerne, hier of ginder,
het kwetset seer die sinnen dijne,
en gi werd daarbi geacht te minder.

Cantus firmus: so moogt di mijden die helse pijn.

Kat

Een lijf, vier poten en een staart,
twee ogen met een spleetje,
twee oren en een snorrebaard:
dat is het wel zo'n beetje.

Cortège

Alzo rijden de menheere, in hun allerbeste klere,
alzo rijden de mevrouwe, met hun allerbeste mouwe,
alzo rijdt de kamerling, met zijn paardje hinkepetsjing,
en alzo rijdt ook de zot, met zijn paardje hottepetot:
allen in een houten kistje: mens, je sterft eens, - dat wist je.

Ketellapper

Is er wat te doen voor de ketellapper?

Al wat stuk is, dat lapt hij dapper,
potten, pannen, koffiekannen,
heb je stukken, 't zal wel lukken.

*(ketellapper, dameskapper, pottenschraper, vlooienknapper,
rotzooitraper, eet maar dapper, korstjeshapper, oelewapper ...)*

Even maar, klaar!

Bellen blazen

Gelijk de rond geblazen Bel,
nadat hij sierlijk is verschenen,
tot vreugd van 't kinderlijk gestel,
weer ogenblik'lijk is verdwenen:
zo is de wereld in haar staat,
die haar beminnaars snel verlaat.

Verkering I

Ik heb het gevraagd, maar ze wou niet.
Ik vroeg nog: "voor nooit, of voor nou niet?"
Ze zei niks, maar ook geen nee,
dus wie weet valt het mee,
als mijn T-shirtjes wat strakker zijn,
en ik contactlenzen krijg, en voor gym een tien,
en als ik achteloos een kaartje voor een popconcert laat zien.

Verkering II

Bert is op Bart,
Mark is op Mart,
Paul is op Pim,
Toon is op Tim,
Alleen Jan-Ton
is op Marion:
nooit gedacht
dat dat ook kon.

Carnaval der Zotten – Can-can Finale (Lof der Brave Kind'ren – Triomf der Stoute Kind'ren)

le-jo-waj!

Jantje zag eens pruimen hangen, o, als eieren zo groot.
Knelis had een glas gebroken,
schoon zijn vader 't hem verbood.
Hij wist geen raad.
Hier is, sprak hij, noch mijn vader, noch de tuinman die het ziet.
Hij stond onthutseld en bewogen,
hij had een afschrik van het liegen/stelen, wijl God het ziet.
't Scheen dat Jantje zou gaan plukken:
aan een boom zo volgeladen mist men drie-vier, vier-vijf, vijf-zes pruimpjes niet.

Zie de maan schijnt door de bomen, makkers staakt uw wild geraas:
't heerlijk avondje is gekomen, 't avondje van Sinterklaas.
Maar o wee wat bitt're smart, kregen wij voor koek een gard!
Wees welkom Sinterklaasje, wees welkom Zwarte Piet,
en wij dansen en wij springen, want stoute kind'ren zijn hier niet.
Weg met stoute kinderen: weg, weg!

Zou ik om een handvol pruimen ongehoorzaam wezen? Neen!
Zou hij nu Mama bedriegen? Hij kon / ik doe het niet!
Kom mijn Jantje, geef je handje, kom mijn kleine hartedief!
Nu zal ik u pruimen plukken, nu heeft vader Jantje lief!
Kom lief Keesje, staak het krijten: nu geeft moeder u een zoen.
'k Wil die misslag u vergeven, want gij zult het immers nooit weer doen.
Jantje kreeg zijn hoed vol pruimen en ging heen op een galop.

Hij die immer slechts de Waarheid spreekt, wordt beloond,
hij die altoos slechts in leugens spreekt, wordt gehoond, onbeschoemd!
Hij die liegt om zijn gebreken, hij wordt niet verschoond!

Vader, moeder, moeder, vader, zijn zo goed:
waren w'ook niet alle dagen, vele waren wij toch zoet!

Jan daar ligt een kip in 't water ...
pottelijke, binnekijke, pottelijke, binnekijke,...
Sint Nicolaas, Sint Nico ...
één, twee, drie, vier, vijf ...
le-jo-waj!

Johannes Brahms **Drei Gesänge, Opus 42**

Abendständchen

Hör, es klagt die Flöte wieder,
und die kühlen Brunnen rauschen,
golden wehn die Töne nieder,
stille, laß uns lauschen!

Holdes Bitten, mild Verlangen,
wie es süß zum Herzen spricht!
Durch die Nacht, die mich umfangen,
blickt zu mir der Töne Licht.

Vineta

Aus des Meeres tiefem, tiefem Grunde
klingen Abendglocken, dumpf und matt.
Uns zu geben wunderbare Kunde
von der schönen, alten Wunderstadt.

In der Fluten Schoß hinab gesunken,
blieben unten ihre Trümmer stehn.
Ihre Zinnen lassen goldne Funken
widerscheinend auf dem Spiegel sehn.

Und der Schiffer, der den Zauberschimmer
einmal sah im hellen Abendrot,
nach derselben Stelle schiffte er immer,
ob auch ringsumher die Klippe droht.

Serenade

Hoor, daar klinkt de fluit weer klaaglijk,
en de koele bronnen ruisen,
de gouden tonen verwaaien neerwaarts,
stil, laten we luisteren!

Vriendelijk vragen, mild verlangen,
zo spreekt het zoet tot het hart!
Door de nacht, die mij omgeeft,
komt het licht van de tonen tot mij.

Vineta

Vanuit de diepste diepten van de zee
klinken avondklokken, dof en mat.
Zij brengen ons wonderbaarlijke berichten
over de mooie, oude wonderstad.

Verzonken in de schoot der golven,
bleven onder haar ruïnes staan.
Hun kantelen laten gouden vonken zien,
weerschijnend op de waterspiegel.

En de schipper, die de toverglans
eenmaal zag in het heldere avondrood,
vaart steeds weer naar diezelfde plaats,
ook al dreigen de klippen rondom.

Aus des Herzens tiefem, tiefem Grunde
klingt es mir wie Glocken, dumpf und matt.
Ach, sie geben wunderbare Kunde
von der Liebe, die geliebt es hat.

Eine schöne Welt ist da versunken,
ihre Trümmer blieben unten stehn,
lassen sich als goldne Himmelsfunken
oft im Spiegel meiner Träume sehn.

Und dann möcht ich tauchen in die Tiefen,
mich versenken in den Wunderschein,
und mir ist, als ob mich Engel riefen
in die alte Wunderstadt herein.

Darthula's Grabesgesang

Mädchen von Kola, du schläfst!
Um dich schweigen die blauen Ströme Selmas!
Sie trauren um dich,
den letzten Zweig von Thruthils Stamm.

Wann erstehst du wieder in deiner Schöne?
Schönste der Schönen in Erin!
Du schläfst im Grabe langen Schlaf,
dein Morgenrot ist ferne!

Nimmer, o nimmer kommt dir die Sonne
weckend an deine Ruhestätte:
Wach auf, wach auf, Darthula!
Frühling ist draußen!

Die Lüfte säuseln, auf grünen Hügeln,
holdseliges Mädchen, weben die Blumen!
Im Hain wallt sprießendes Laub!
Auf immer, auf immer, so weiche denn, Sonne!

Weiche Sonne, dem Mädchen von Kola, sie schläft!
Nie erhebt sie wieder in ihrer Schöne!
Nie siehst du sie lieblich wandeln mehr.
Mädchen von Kola, sie schläft!

Vanuit de diepe gronden van het hart
klinkt het mij als klokken, dof en mat.
Ach, zij vertellen prachtig over de liefde
waar het hart zo vol van was.

Een mooie wereld ligt daar verzonken,
haar resten bleven daar onderin staan,
laten zich vaak als gouden hemelsvonken
in de spiegel van mijn dromen zien.

En dan zou ik graag in de diepte duiken,
mij laten zinken in het wonderlijke schijnsel.
En het lijkt mij alsof engelen mij binnen riepen,
in die oude wonderstad.

Darthula's graflied

Meisje van Kola, je slaapt!
Om je heen zwijgen Selma's blauwe stromen!
Zij treuren om jou,
de laatste loot aan Thruthils stam.

Wanneer sta je weer op in al je schoonheid?
Schoonste der schonen in Ierland!
Jij slaapt in het graf een lange slaap,
jouw ochtendgloren is ver weg!

Nooit, o nooit meer komt de zon
jou wekken aan je rustplaats:
Wordt wakker, wordt wakker, Darthula!
het is buiten lente!

De luchten ruisen, op groene heuvels,
lieftalig meisje, bloeien de bloemen!
In het woud zwelt het ontspruitend loof!
Voor altijd, voor immer, wijk dan, o zon!

Wijk dan zon, het meisje van Kola, zij slaapt!
Nooit staat zij meer op in al haar schoonheid!
Nooit meer zie je haar lieflijk wandelen.
Meisje van Kola, ze slaapt!

Andries Clement (geb. 1943)

Lösch mir die Augen aus

Lösch mir die Augen aus: ich kann dich sehen,
wirf mir die Ohren zu: ich kann dich hören,
und ohne Füße kann ich zu dir gehn,
und ohne Mund noch kann ich dich beschwören.
Brich mir die Arme ab, ich fasse dich
mit meinem Herzen wie mit einer Hand,
halt mir das Herz zu, und mein Hirn wird schlagen,
und wirfst du in mein Hirn den Brand,
so werd ich dich auf meinem Blute tragen.

Steek me de ogen uit

Steek me de ogen uit, ik neem je waar,
sla me de oren dicht, ik hoor je spreken
en zonder voeten nader ik onstuitbaar
en ook zonder mond kan ik om je liefde smeken.
Breek me de armen af, ik omvat je toch
met heel mijn hart als met mijn handen,
en sluit je mijn hart af, dan zal mijn brein
gaan jagen, en steek je ook mijn brein in brand
dan zal ik je op mijn bloedstroom dragen.

De gestorvene

Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan,

Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan –
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.

Daglicht

Uit chaos van lakens en
voorgevoel opgestaan, gordijnen
open, de radio aan, was
plotseling Scarlatti
heel helder te verstaan:
Nu alles is zoals het is geworden,
nu alles is zoals het is
komt het, hoewel, misschien
hoewel, tenslotte nog in orde.

Het erge

Zie je, nu is het erge echt gebeurd;
het kan me al veel minder schelen,
ik zeg nog: liever jouw ogen een halfuur
dan duizend wonderen's eeuwige duur,
maar terwijl ik het zeg

meen ik het niet meer echt.
Nu zou ik dus moeten beginnen te rouwen
mijn kleren scheuren en schreeuwen van pijn
want dat het me minder schelen kan
is erger dan eeuwig verdriet zou zijn.

In de trein langs de Rijn
In de trein langs de Rijn.
Maar de mind's eye
ziet ander terrein
dan wat nu vorbei

Of juist niet
en was dat het wrede:
sprookjeskastelen
zonnige helling, gezien
door de spleten, in bloei,
sehr gepflegt, zeer tevreden.

Wim Franken (geb. 1922)
Eine kleine Mozartreise (1980)

*De teksten zijn ontleend aan: Mozart-Briefe und Aufzeichnungen
(Gesamtausgabe von W.A. Bauer & O.E. Deutsch – Mozarteum Salzburg)*

Deel I

1088. Wenen, vóór 8 april 1789.
Auf die Vorhabende Reise.
Wenn ich werde nach Berlin verreisen
hoff ich mir führwahr viel Ehr und Ruhm.
Doch acht 'ich geringe alles Preisen,
bist du, Weib, bey meinem Lobe stumm;
Wenn wir uns dann wiedersehen, küssen,
drücken, o der wonnevollen Lust!
Aber Thränen, Trauerthränen flieszen
noch eh vor, und spalten Herz und Brust.

Op een aanstaande reis.
Als ik naar Berlijn zal vertrekken
hoop ik op veel eer en roem voor mezelf.
Toch zal ik daar geen prijs op stellen,
zolang jij er geen waardering voor hebt;
Als wij elkaar dan weerzien, kussen
en knuffelen, o, wat een verrukkelijk genot.
Maar tranen, hete tranen van droefheid vloeien
nog daarvóór en splijten hart en borst.

1198. In het album van Sophie Haibels.
(datum onbekend)
Eterna sarà per te l'amicizia mia;
Perpetua sanità ed ogni contentezza
il ciel ti dia;
Questi sono i voti miei, e cosi sia!

Eeuwig zal mijn liefde voor jou duren;
Voortdurende gezondheid en alle
tevredenheid schenke de hemel je;
Dit zijn mijn wensen en zo zij het!

1199. (datum onbekend)

Albumblatt.

Diese Verse hier, so ich
verflossnes Jahr geschrieben,
sind keine Lügen nicht,
kein dummer Scherz.
Ich hab' Dich stets geliebt,
und werd' Dich ewig lieben:
Denn öffnet sich mein Mund,
so spricht mein Herz.

Albumblad.

Deze verzen, die ik het
afgelopen jaar schreef,
zijn geen leugens
of domme scherts.
Ik heb je steeds liefgehad
en zal je eeuwig beminnen:
Want doe ik mijn mond open,
dan spreekt mijn hart.

Deel II

Op 14 december 1769 schrijft de dan 13-jarige Wolfgang Amadeus vanuit Wörgl aan zijn moeder en zijn zuster Nannerl.

147. Naschrift van Wolfgang, bij een brief van Leopold aan zijn vrouw, Wörgl, 14 december 1769

Allerliebste mama.

Mein Herz ist völlig entzückt, aus lauter Vergnügen, weil mir auf dieser Reise so lustig ist; weil es so warm ist in den Wagen und unser Gutscher ein galanter Kerl ist, welcher, wenn es der weg ein bisschen zulässt, so geschwind fährt.

Allerliefste mama.

Mijn hart is vervuld van plezier, uit louter vergenoegen, omdat het zo'n gezellige reis is, omdat het zo warm is in het rijtuig en omdat onze koetsier zo'n aardige vent is, die er de vaart in zet wanneer de weg het een beetje toelaat.

Carissima sorella mia!

Siamo arivati à Wirgel grazia iddio felicissimamente; se devo confessare la verità, devo dir cosi, che è si allegro di viaggiare e che non fa freddo niente e che nella nostra carrozza fa si caldo come nella camera. Come và col mal di gola? Non è venuto il medesimo giorno che siamo partiti, il nostro signor seccatore? Se tu vedi il signor de Schidenhofen, dice, che canto sempre: Tralilaliera, Tralilaliera, e digli, che non è necessario adesso da cetar dei zuckeri nella suppa, stante non sono a Salisburgo!

Mijn lieve zuster!

We zijn nu in Wörgl aangekomen, God zij dank! Eerlijk gezegd vind ik het leuk om te reizen en ik moet je zeggen dat het helemaal niet koud is en dat het in onze koets zo warm is als in de kamer. Hoe is 't met je keelpijn? Is onze signor seccatore¹ niet gekomen op de dag dat wij vertrokken? Als je meneer von Schidenhofen² ziet, zeg hem dan dat ik nog altijd zing: Tralilaliera, Tralilaliera. En zeg hem ook dat hij nu geen suiker in mijn soep hoeft te doen nu ik niet in Salzburg ben!

¹ 'mijnheer de kwelgeest'

² Deze huisvriend Joachim Ferdinand von Schidenhofen (die later kanselier aan het hof te Salzburg werd) gooide als plagerij altijd suiker in Wolfgangs soep.

Deel III

271. *Naschrift van Wolfgang voor zijn zuster bij een brief van Leopold Mozart aan zijn vrouw.*

Maryland, den 18 Christ Mth 1772.

Ich hoffe du wirst dich gut befinden, meine liebe Schwester. Wenn du diesen Brief erhältst, meine liebe Schwester, so geht den selbigen Abend, meine liebe Schwester, meine Oper in scena, denke an mich, meine liebe Schwester. Und bilde dir ein, meine liebe Schwester, kräftig ein, du siehst und hörst, meine liebe Schwester, sie auch. A proposito, weiszt du schon die Historie, die hier vorgegangen ist? Nun will ich sie dir erzählen. Wir gingen heute von Graf Firmian weg, um nach Haus zu gehen. Und als wir in uns're Gasse kamen, so machten wir unsere Hausthüre auf, und was meinst du wohl, dasz sich zugetragen? Wir gingen hinein! Lebe wohl, mein Lungel. Ich küsse dich, meine Leber, und bleibe wie allzeit, mein Magen, mein Lungel, meine Leber, dein unwürdiger Bruder, Bruder Wolfgang frater. Bitte, bitte, bitte, meine liebe Schwester, mich beissts, kraze mich.

Ik hoop dat het goed met je gaat, mijn lieve zus. Als je deze brief ontvangt, mijn lieve zus, dan wordt diezelfde avond, mijn lieve zus, mijn opera opgevoerd, denk aan mij, mijn lieve zus. En beeld je in, mijn lieve zus, krachtig in, dat jij hem ook ziet en hoort, mijn lieve zus jij ook.

A propos, weet je al wat van het voorval dat hier plaatsvond? Nou, dan wil ik je dat wel vertellen. We gingen vandaag bij graaf Firmian weg om naar huis te gaan en toen we in onze straat kwamen, deden we de voordeur open en wat denk je dat er gebeurde? We gingen naar binnen. Het beste, mijn longetje. Ik kus je, mijn levertje, en blijf als altijd, mijn maagje, mijn longetje, mijn levertje, je onwaardige broer, broer Wolfgang frater. Alsjeblieft, alsjeblieft, alsjeblieft, mijn lieve zus, ik heb jeuk, krab me.

Informatie

Voor meer informatie over ons koor kunt u terecht op onze website:
www.amersfoortskamerkoor.nl

Ook kunt u contact opnemen met de secretaris:

Pauline van Hulst

Pieter Pijperstraat 30

3812 CJ Amersfoort

tel. 033 – 463 11 37

info@amersfoortskamerkoor.nl

Wilt u per e-mail op de hoogte blijven van de concerten die door het Amersfoorts Kamerkoor gegeven worden? Meldt u zich dan aan voor de mailinglist via onze website.

**Momenteel is er in het Amersfoorts Kamerkoor
nog ruimte voor een tenor.**

Het koor repeteert elke dinsdagavond van 20.00-22.15 in de grote zaal van de Vrije School, Romeostraat 74, te Amersfoort. Daarnaast is het essentieel dat iedereen wekelijks thuis zijn eigen partij instudeert, zodat we tijdens de repetities aandacht kunnen besteden aan de muzikale samenhang en afwerking.

Belangstellenden om in het koor te komen zingen nodigen wij van harte uit om een repetitieavond bij te wonen. Je kunt hiervoor contact opnemen met onze secretaris.

Donateurs

Vindt u ook dat het repertoire van het Amersfoorts Kamerkoor bijzonder is en uitgevoerd moet blijven worden, en wilt u ons daarbij helpen? Voor minimaal € 25,- per jaar kunt u donateur worden van ons koor. Wij houden u dan persoonlijk op de hoogte van onze concerten. Op de door ons georganiseerde concerten krijgt u een korting van € 2,50 op de toegangsprijs. Als u voor € 50,- of meer per jaar donateur wordt, kunt u de door ons georganiseerde concerten met een korting van € 5,- bezoeken. Bij sponsoring door een bedrijf vermelden wij in overleg met het bestuur de naam van het bedrijf in ons programmaboekje. U kunt zich aanmelden via de website www.amersfoortskamerkoor.nl

Uw bijdrage kunt u storten op de ABN/AMRO-bank:

rekeningnummer 55.33.30.896 t.n.v. Amersfoorts Kamerkoor te Amersfoort.

Dit concert werd mede mogelijk gemaakt door de financiële steun van:

Stichting John Kasander
ter bevordering van de uitvoering
van Nederlandse muziek

K.F. Hein Fonds

Van Hooren en Van Hees Muziek

Uw speciaalzaak in:

- **Bladmuziek**
- **Muziek-accessoires**
- **Muziek cadeau-artikelen**
- **Hohner mondharmonicas**
- **Aura blokfluiten**

Zuidsingel 8A 3811 HA Amersfoort
033 - 46 32 156

www.bladmuziekamersfoort.nl